

ЕкЛеКтИчНа ТАБЛИЦА ЗА СТИЛОВЕТЕ В ИЗКУСТВОТО

Въображението - Богатството на Народите

*Богатството се състои в комбинацията от Въображение и Събитийност,
от които в края на краищата Видимо остава само Въображението,
докато Събитията потъват в сянката на Невидимотио
и така се трансформират в творческа-храна за следващите поколения.*

ВЪОБРАЖЕНИЕТО-
Внушение
Самовнушение
Памет
Самочувствие

БОГАТСТВОТО-
Наличност
Времетраене

НАРОДИТЕ-
МестоРождение
МестоОбитание
МестоНахождение

Стилове в изОБРАЗителното Изкуство

*Образите и изображенията около тях- независимо от вида им-са
единствените веществени доказателства за съществуването на каквото и да е, когато и да е.
Няма никакво значение дали са Действителни/Видими/ и Недействителни/Невидими/,
защото и в двата случая те възДействат на Въображението.*

ВИДОВЕ СТИЛОВЕ:

Изкуство и социални действия, Градско изкуство / Графити и ПостГрафити/, Дигитално, НеоЕкспресионизъм, Австралийско , ХиперРеализъм, Ленд Арт, ВидеоАрт, ОпАрт, Минимализъм, АртеПовери, Пърформанс, Латиноамериканско, Инсталационно, Концептуално, НовРеализъм, Художествена Фотография, ПопАрт, Източноазиатско изкуство, Африканско изкуство, Европейски Лирически Абстракционизъм, Европейска Фигуративна Живопис, Абстрактен Експресионизъм, Модернистична скулпура, Мексиканско изкуство, Сюрреализъм, НоваПредметност, Баухаус, Дада, Групата Стил-Неопластицизъм, Суперматизъм, Конструктивизъм, Футуризм, Орфизъм, Районизъм, Кубизъм, Немски Експресионизъм, Парижката школа, Фовизъм, Реализъм, Прецизионизъм, Регионализъм, Изкуството на Фотографията, Сецесион, АрНуво, Арт Деко, Примитивизъм, Символизъм, Синтетизъм, Импресионизъм, Дивизионизъм-Поантилизъм, Естетизъм, Реализъм, Прерафаелити, Японско изкуство, Ориентализъм, Изкуството на Северна Америка, Френско Академично Изкуство, Романтизъм, Неокласицизъм, Художниците от Гранд Тур, Рококо, Ампиър, Изкуството на Океания, Китайско Изкуство от династията Цин, Японско изкуство от периода Едо, Изкуството на Раджпутите-Индия, Холандска Школа, Барок, Маниеризъм, Африканско изкуство, Ислямско изкуство, Северен Ренесанс, Висок Ренесанс, Венециански Ренесанс, Японско изкуство повлияно от Дзен, Ранен Ренесанс, Ранно нидерландско изкуство, корейско изкуство от династията Чосон, Интернационална Готика, Китайско изкуство от династията Мин, Ранно Италианско изкуство, Предколумбово изкуство, Романско изкуство, Корейско изкуство, Китайско изкуство от династиите Тан, Сун, Юан, Ранно ислямско изкуство, Островно изкуство, Индуистко изкуство, Византийско изкуство, Изсуството на Западна Африка, Римско изкуство, Будистко изкуство, Гръцко изкуство, Изкуството на Китай, Изкуството на Месопотамия и Персия, Ранно предколумбово изкуство, Изкуството на Египет, Егейско изкуство, Изкуството на Месопотамия, Петроглифи -сално и пещерно изкуство, Геоглифи-наземно изкуство...

ПЕРИОДИ съотнесени към Стиловете в Изкуството

Измерването на Времето /така нареченото Летоброене/ в различните Епохи и Местности се е отчитало по различни начини. Например в Античността Годиците са се отмервали от началото на царуването на даден Монарх или на царстващата Династия.

Съвременният-Международно признат начин за отброяване на годините, месеците и денонощието е Григорианският Календар. Той е на името на Папа Григории XIII, който го въвежда през 1582г. Григорианският календар е видоизменение на предходния древноримски-Юлиански календар въведен от римският император Юлий Цезар през 46г. пр.н.е., който пък е бил създаден по подобие на летоброенето в Египет.

Григорианският Календар започва да отброява годините в последователен ред след раждането на Исус Христос и в обратен ред преди раждането на Христос. Разделния период се нарича още Преди и След Новата Ера. В различните страни по различно време се възприема стандарта на Григорианския календар, процесът продължава в продължение на около 350 години, докато бъде възприет почти навсякъде, но и до днес има страни по света, които ползват различно летоброене. Например в Етиопия се използва етиопски календар, който се състои от 13 месеца и се разминава с около 7-8 години от Григорианския. В Саудитска Арабия използват лунния ислямски календар Хиджра за религиозни празници и официални цели. В Иран и Афганистан отмерват периодите по Соларен Хиджа, в който годината започва от пролетното равноденствие. А, в Тайланд със Слънчевия календар, базиран на Будистката ера е 543 години преди Григорианската- така там вместо 2026г. сега е 2569. Много страни като Русия, Сърбия и др., все още използват Юлианския календар. В България Григорианския календар е въведен на 14 март 1916г.

Преди Новата Ера
Преди Раждането на Христос

Григориански Календар

След Новата Ера
След Раждането на Христос

Понятието Античен-Период Когато характеризираме даден период от епохално-време с определението „АНТИЧЕН-ПЕРИОД“ не е зле да обърнем внимание, че в различните Континенти, продължителността или по-скоро Еластичността, на това понятие се различава до толкова, до колкото всъщност човечеството е успяло до момента да се натъкне на факти-доказващи наличието на човешко съществуване и най- вече изкуство създадено от човек, което изобразява живота и традициите на дадени общности.			Стиловете в Изкуството в различните Континети по земното кълбо са силно повлияни от разнородния Климат според Географското Местонахождение <i>Котаго проявяваме интерес, към изкуството на отделен творец или народ, обикновено рядко се замисляме, че всъщност именно Природните-Географ ски-Дадености, сами по себе си са предопределящи и Поминъка и Изкуства та, включително и Инфраструктурата на хората, които ги населяват.</i>		
ЕВРОПА	АЗИЯ	АФРИКА	АВСТРАЛИЯ	СЕВЕРА АМЕРИКА	ЮЖНА АМЕРИКА
Античността в Европа се съотнася към културното и историческо развитие на Древна Гърция и Древен Рим от 8 век пр.н.е. до 5в. след Христа. Но, всъщност благодарение на археологическите проучвания разкриващи Подземни-артефакти /не само в Европа, но и в различни точки на света/, Множенето на Разновидностите на Стилоте в Изкуствата продължава... Въдъхновени от всяко новопоявило се устройство осигуряващо им възможност за все по-задълбочени проучвания, археолозите сформират международни екипи в стремежа си да декодират останките и да предвидят какъв е бил животът в миналото.	КИТАЙ В Китай времето от появата на първите държавни формирования, обуславящи Китайската цивилизация около 2000-1600 г. пр.н. е. до 220г. след Христа се счита за Античност. ИНДИЯ За Индия античен период е от 3000г. пр.н.е до 6-7 век след Христа	ЕГИПЕТ В египет за античен период е приет отрязък от времето между 3100 г. пр.н.е, до идването на Римската империя през 30г. след Христа.	АВСТРАЛИЯ Поради фактът, че Континента Австралия не е бил привлекателен за европейските колонизатори буквално до 17век., целия период на съществуване на местните аборигентски племена се счита за Архаичен. Суровата природа, сухите, пустинни западни и северни брегове на Австралия отблъсквали нашествениците. А също така липсата на сладководни източници, давала основание на колонизаторите да считат, че почвата е неплодна и неблагоприятна условия за развитие на земеделие. Отдалечеността на Австралия от Европа е не по-маловажна причина що се касае до транспортиране на стоки и обмен на търговия. Картината се променя едва когато британския мореплавател Джеймс Кук коработрушира на източния бряг на Австралия, който изненадващо се оказва плодороден.	В Северна и Южна Америка понятието „Античен- период“ не се използва, а вместо него се използва терминът ПРЕДКОЛУМБОВ-ПЕРИОД – 15 век. Това е периодът преди мореплавателя Христофор Колумб /плаващ под флага на Испания/ да достигне през 1492г. до бреговете на Южна Америка. По-късно през 1500г. португалският мореплавател Педро Алварес Кабрал достига до бреговете и на днешна Бразилия. Последвалата масова Европейска Колонизация бележи началото на смеситата от Стилоте в Изкуствата на народите и от Северна и от Южна Америка, с тези от Европа. Все пак съотнесени към периода на Античността в Северна Америка са: Палео-Индианския период от 15000-до 8000г. пр.н.е Архаичен период От 8000-до 1000г. пр.н.е Формативен /Уудланд/ период от 1000 пр.н.е до 1000 след Христа В Южна Америка Античността се свързва със следните периоди: Периодът Карал на Перуанската цивилизация датиран от 3000 до 1800г. пр. н. е. -Ранен- наречен Чавин 900-200 пр.н.е към който се смята културата на Андските цивилизации, центрирана около Чавин де Уантар. -Класически период от времето на народите Мочика и Наска от 200г. пр.н.е до 600г след Христа -Среден наречен още Тиауанако-Уари около 600-1000г. след Христа -И късен, периода на Инките около 1400-1532 г. след Христа Откритията на артефакти по тези земи, започват в края на 18в. и продължават и до днес с цел да запознаят човечеството с живота, митологията и традициите на вече несъществуващи, но действащи на архетипите и въображението ни, цивилизации населявали някога Южна и Северна Америка.	
РИМСКИТЕ ЦИФРИ		АРАБСКИТЕ ЦИФРИ			
РИМСКИТЕ ЦИФРИ, СА ИЗПОЛЗВАНИ ОТ ДРЕВНИТЕ РИМЛЯНИ. НО,ТАЗИ СИСТЕМА СЕ ПОЯВЯВА ОКОЛО 500Г. ПР.Н.Е ПЪРВО ПРИ ЕТРУСКИТЕ, КОИТО СА ДРЕВНИ ПЛЕМЕНА НАСЕЛЯВАЛИ ПРЕЗ ПЪРВОТО ХИЛЯДОЛЕТИЕ ПР.Н.Е. СЕВЕРОЗАПАДНАТА ЧАСТ НА АПЕНИНСКИЯ ПОЛУОСТРОВ. ЕТРУСКИТЕ СА БИЛИ РАЗВИТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ, ПРЕДШЕСТВАЩА РИМСКАТА.		АРАБСКИТЕ ЦИФРИ ВСЪЩНОСТ СА СЪЗДАДЕНИ ОТ ИНДИЙСКИ МАТЕМАТИЦИ ОКОЛО 1В. –И 4В. ТЕ СА ПРЕНЕСЕНИ В АРАБСКИЯ СВЯТ, А ОТ ТАМ И В ЕВРОПА ОКОЛО 10В. СЕГАШНИЯ СИ ВИД, В КОЙТО БОРАВИМ С ТЯХ ПРИДОБИВАТ ЕДВА ПРЕЗ 15В. СЛЕД ВЪВЕЖДАНЕТО НА ПЕЧАТНИТЕ ПРЕСИ. ПРИНОСЪТ, КОЙТО ИМАТ АРАБСКИТЕ УЧЕНИ Е, ЧЕ АДАПТИРАТ СИСТЕМАТА И Я РАЗПРОСТРАНЯВАТ НАЙ- НАПРЕД КЪМ СЕВЕРНА АМЕРИКА И ИСПАНИЯ.			

Гръцко изкуство-Антична Класическа Европейска Естетика	<i>Науката и Изкуството на Гърция от 750г. /8 век/ пр.н.е до идването на Римляните през 27г. /1век/ пр.н.е. играят фундаментална роля в цялостното развитие на Западно Европейската Култура. Стилът „Анатомичен-Идеализиран- Реализъм“ в изкуството на древните гърци, ще бъде пре-открит за първи път през 13 в.,в периода на Ранния /Италиански/ Ренесанс и ще се превърне в Естетически-Еталон, към който се стремят повечето художници от Западна Европа до края на 19 в. А, фундаментът, който поставя гръцката Наука, особено в областите на Медицината, Философията, Математиката, Астрологията и Епоса е безценен дар за целия свят и до днес.</i>		
През 7в. и 6в. пр.н.е. Гърция е съставена от автономни градове –държави. Периодът е белязан с просперитет, стабилност, издигане на средна класа и началото на демокрацията. Търговците извършват активен стокообмен с близкия Изток и Египет. По това време Египет е прочут с монументалната Скулптура и Архитектура, които повлияват значително на гръцките творци за по-степенното им откъсване от така характерното за тях до момента симетрично-геометрично изкуство. Възприемането на египетския монументален стил и мотиви, спомагат значително за оформянето на уникалния облик на гръцката антична естетика. Така гърците създават Анатомичния-Идеализиран- Реализъм. Който един ден ще се превърне в модел на цяла западна Европа. Най- ярък пример е скулптурата на Партенона построен между 447-432г. пр. н. е. в Атина. А, 30г. по- късно и изградения Храм на Зевс и Олимпия, в който статуята на Зевс е обявена за едно от 7-те чудеса на света./Унищожена по- късно/	И до днес, няма архитект, скулптор и живописец по света, който да не изучава трите основоположни за изкуствата стилове: Гръцки -Йонийски, Гръцки- Дорийски, Гръцки- Коринтски. Не случайно по време на римската империя, те се разпространяват на Запад и често се срещат като еквиваленти те Римски-Дорийски, Йонийски, Коринтски, което само по себе си доказва за препокриването на древното гръцката с древно римската естетика. Името на Коринтския стил идва от гръцкия град Коринт. Йонийският стил възниква през 6 век пр.н.е., а названието идва от област разположена по централното крайбрежие на Анатолия източна Гърция /днешна Турция/ на и близките острови в Егейско море. Дорийският стил произлиза от гръцкото племе на Дорийците от областта Дорида, които са се разселили през 10-12в. пр.н.е.в континентална Гърция, Пелопонес, Сицилия и Южна Италия. Но, уникалността на гръцката антична естетика е видна не само в областта на Архитектурата и Скулптурата, а и в занаядчинството и Живописта. В керамиката атинските занаядчини заимстват техниката на рисуване от коринтския силует.Чернофигурната вазопис, при която черни фигури и шарки се гравират върху червения фон на глината без глазура. Изображенията върху вазите и амфори са вдъхновени от гръцката митология и тогавашният бит на хората- атлетически състезания, погребални церемонии, и сражения. Един от майсторите на вазопис е Ексекий, който доразвива тази техника използвайки нови форми и цветове като червенофигурната вазопис на лъскав черен фон с позлатени фигури. Други прочути майстори на вазопис са Клеофрад и Мидий. А, сред имената на Скулпурите- Архитекти творили пр.н.е., най-прочути са Праксител, Поликлит, Фидий..	Наименованието Византия През 330г. един от римските императори- Константин I, премества центъра на Римската империя от Рим /разположен в западната част/, в Константинопол /днешен Истанбул/разположен в Източната част. Именно тази източна част, през 1452г. е превзета от Османците, което слага край на Римската империя. Названието „Византия“ е въведено от немския историк Йероним Волф, през 1557г. почти 100 г. по-късно, след разпадането на Римската империя, с цел да се разграничи западната част с център Рим от Източната част с център Константинопол.„Византия“ обозначава Източната част. Той използва именно това название, тъй като самия Константинопол, преди да бъде преименуван на името на римския император, се е казвал Византион. Това е бил голям античен-гръцки-град, основан през 667г. пр.н.е. /от гръцки колонизатори идващи от Мегара –мегаполис разположен на Коринтския провлак./	

Терминът -РЕНЕСАНС -от френски прераждане е въведен през 19 век				
Най- значим принос за популяризиране на понятието в историографията и културологията има френския историк Жюл Мишле, който през 1855г. издава труда си „История на Франция“, разгръщайки понятието „Ренесанс“ като Цялостна Епоха, а не като стил в изкуството. В последствие швейцарецът Якоб Бурхард през 1860г. издава историческата си книга „Културата на Ренесанса в Италия“, дефинирайки периода като раждане на модерния човек и индивидуализмът. В контекста на Стилотовете в Изкуствата в Европейската история, всеки преход от завършека на даден продължителен период от време събужда нужда, желание и блян за по- добро бъдеще, което практически се осъществява чрез пре-откриване /съживяване/ на Идеализираната-Реалност, характерна за творчеството от изминалите епохи, но най- вече на Гръцката Антична и Ранна Класическа Естетика /която, с малки изключения по отношение на архитектурата, напълно се препокрива с Римската до18в./, вдъхновена от Християнския култ и символика. Така се създават нови творби, вдъхновени от непреходната красота, създадена от човечеството.				
Ранно италианско изкуство от 13в. Свързва се с периода на възход на град-държава Сиена, изграждане на катедралата и художниците от Сиенската школа: Джовани Чинчабуе, Джото ди Бордине, Дучо ди Буонинсеня, Симоне Мартини, Андреа Пизано, както и с творчеството на ДантеАлигери /родом от Равена, Флоренция/.	Ранен ренесанс 14в.-15в. Свързва се с периода на разпадането на Римската империя и масовата емиграция на творци от източната ѝ към западната част. Както и с творческия период на: Филипо Брунелески, Мазачо, Пауло Учело, Донатело ди Николо, Фра Анджелико, Фра Филипо Липи...	Венециански ренесанс 14в.-17в. В продължение на 300 години Венеция е най-големия търговски град в Европа и естествен център на художници и занаядчийски от целия континент, отразен в творчеството на: Джовани Беллини, Тулио Ломбардо, Тициан, Тинторето, Паоло Веронезе, Пимбо, Карпачо..	Висок ренесанс 15в.- до средата на 16в. Свързва се: във Флоренция с управлението на Лоренцо Медичи; С преустройство то на Ватикана, вкл. Сикстинската капела и папската библиотека; С проекта на Катедралата Св Петър в Рим., както и с творческия период на: Леонардо да Винчи, Микеланджело Бунаротти, Рафаело ди Урбино, Лука Синьорели, Андреа Дамболо, Донато Браманте , Джорджо Вазари	Северен ренесанс 15в.-16в. Свързва се с изкуството на: Ян ван Ейк, Роги ван дер Вейден, Брьогел Стария, Ханс Холбайн Младши, Лукас Кранах Стари и най-вече с Трактатите по геометрия и Гравюрите на Албрехт Дюрер. Всички те, са силно повлияни от творбите на Италианския Ренесанс .

Терминът – КЛАСИКА съществува от началото на 19 век

Понятието „Класика“ е въведено в Оксфордски Речник през 1836 г. за да означа „Златния период“ на Европейското Изкуство от 1730 до 1820г. най- вече в Музиката от Бах до Бетховен.

По отношение на останалите изкуства, терминът „Класика“ се използва не в контекста на вид стил, а по отношение на „превъзходна степен“-стойностна творба или високо ценен творец

Притегателни Центрове за Творците в Изкуствата

В историята, било то на отделна държава, град, група творци или в живота на всеки индивидуален творец има особено продуктивни отрязъци от време „Златни периоди“, които са оставили на човечеството безценно художествено творческо наследство, радващо и вдъхновяващо поколенията в продължение на столетия.

Факторите повлияващи подобни наситени с позитивна енергия интервали в човешкото развитие, разбира се са разнообразни, но при всички случаи сред тях се открояват мирът и спокойствието. По света винаги е имало много богати хора и управници, но какво са правили с богатството си, тези които са останали трайно в историята?

Нидерландски Златен век Нидерландската школа

До средата на 17в. Нидерландия, заедно с Белгия и Люксембург е била управлявана от Хабсбургските Испански крале. След 8 годишна война през 1648г. Нидерландия става независима държава ръководена от избрани граждани, търговци и войници, под чието управление се превръща в най-богатата нация в Европа от средата на 17в. до средата на 18в. Морската ѝ мощ е в основата благоприятстваща чуждестранната търговия. Забогатяването на населението и разрастването на буржуазията, създават условия за развитие на изкуствата и занаятите. Благодарение на меценатството на замогналата се средна класа, през следващите 100г. в Нидерландия са нарисувани 5 милиона картини. А, творци като Рембранд, Вермеер, Ван Рейн, Терброх, Питер Хох, Ян де Брай, и др. са привлечени да декорират интериора на обществените сгради, църкви и частни фамилни домове.

Школата „Баухаус“

Това е школа за визуално-пластични Изкуства и Занаяти, основана от Архитекта Вальтер Гропиус /1883-1969г./ във Ваймар, Германия с цел да създаде нова гилдия занаятчии без класови различия, които вдигат барриерата между занаядчиите и художника. Той кани за преподаватели известни имена като Василий Кандински, Паул Клее, Тео ван Дусбург и др. Училището прави своя търговска компания „Bauhaus co.ltd“, което дава възможност на младите творци да продават своите творби с протекцията на школата. Макар школата да просъществува само 14г./до идването на Хитлер/, творчеството на нейните 500 студенти е сред най-ценните експонати на колекционерите и днес.

Парижката школа

Терминът „Парижката школа“ е въведен от писателя Андре Варно /1885-1960г./ в публикация от 1925г. и се отнася до голяма група от над 80 творци основно емигранти от цял свят, дошли да учат и творят в Париж в периода от средата на 18в. до края на 19 век. Безспорно една от причините за интересът към френската столица е Лувърът, който отваря врати през 18в. и вече цели 200г. продължава да е най-посещаваният музей в света. Също по това време, в Париж ежегодно се провежда световно известният „Салон“ на изкуствата/от 1748 до 1890г./ организиран от Академията по живопис /открита още по време на Крал Луи XIV, през 1667г./ Салонът придобива международна слава в края на 18в., а през 19в. и се превръща в най-крупната културна проява в света, в която могат свободно вече да участват всички желаещи творци, а не само членове на академията. Затова не само за чужденците, а и за самите французи духът на Париж е притегателен център, където изкуствата намират събирателен образ. Монпарнас и Монмартър са двете места, където творческия процес на художниците, писатели, композитори, танцьори и музиканти в различни стилове продължава денонощно, в продължение на десетилетия. Художественото творчество, което те създават именно в този Парижки-период е безценно богатство на което се радва днес света. Сред тях са: Пикасо, Фуджида, Модилиани, Тулуз-Лотрек, Марк Шагал, Ван Гог, Пол Гоген, Сьора, Моне, Жул Паскин, Кес ван Донген, Сутин, Ман Рей, Мане, Дега, Моне, Роден...

Флорентинската школа

Флоренция е град-държава, която от началото на 15в. до средата на 18в. /с малки прекъсвания/, се управлява от фамилия Медичи. За тези 300 години, Медичите не само управляват Флоренция, но и излъчват двама Папи на Римокатолическата църква: ЛъвХ и Климен VII и две Кралици на Франция: Катерина и Мария Медичи. След смъртта на баща си Козимо Медичи, Лоренцо Медичи наследява богатството и властта на фамилията и именно периода на негово управление от 1469 до 1492 се прославя като Златния период за Флоренция. А, той самият е наречен Лоренцо Великолепни. В този период във Флоренция се строят: катедралата Санта Мария дел Фиоре, Галерия Уфици и Параклисите на фамилията. Лоренцо Великолепни основава Неоплатоническата Хуманистическа Академия, която събира във Флоренция цветът на философи, учени и изследователи от цял свят и покровителства всички видове изкуства. Именно в двореца Медичи на 14 годишна възраст започва да се обучава Микеланджело Бунароти. Той чиракува живопис при прочутия Доменико Гирляндайо /и двамата му синове/ и скулптура при Бертолдо ди Джовани. Други емблематични творци работили във Флоренция по това време са архитектът и художник Брунелески, Донатело, Верокио, Ботичели., Леонардо ДаВинчи - който в следствие е привлечен от управляващата Милано, фамилия Сфорца, а по-късно е поканен от Краля на Франция, Франсоа I да живее и да работи за него в Париж.

Барбизонската школа

Барбизон е малко китно градче във Франция в близост до гората Фонтенебело. То привлича група плернерни-живописци с красивата си природата, която е самият обект, а не просто фон на картините им. Но, то епривлекателно и със спокойствието, което им осигурява далеч от динамичната събитийност настъпила в Париж, след френската Революция през 1790г.и по следващия прериод при встъпване на власт на Наполеон Бонапарт. Това са: Камийй Коро, Теодор Русо, Ж.Ф.Миле и Ш.Ф. Добини.

УБА-млади бри тански художници

16 студенти от Лондонският Университет по Изкуствата, насърчени от своя преподавател Майкъл Мартин, организират самостоятелна изложба. Техните произведения от скулптура, перформанс, живопис и фотография, които нямат обща платформа, но се изкупуват до едно от Колекционера Чарлз Сачи роден 1943г., който в последствие покровителства групата с откупката и на последващите им няколко изложби.

19в. 20в.	Столетията на Науките, Изобретенията и тяхното отражение върху Стилoвете в Изкуството	
Електричеството- 1879г. Телефона- 1876г. Батерията /волтаичния стълб/- 1800г.	Пеницилинът-първия Антибиотик - 1928г. Пастъризацията и Ваксините-1860г.	Изкуствените багрила -19в.
Локомотива-1803г. Подводницата -18 век.	Радиото-1895г.	Пластмасата и Полимера-20в.
Съвременния вид на кораба-1807г.	Дроновете- 1917г.	Компютъра-1946г.
Фотоапарата-1839г.	Самолета -1903г.	Интернет-1969г.
Телеграфа-1837г.	Космическата ракета-1944г.	Глобалната Интернет Мрежа-1990г.

19в.	Археологически Открития
Допринасящи за Разнообразието на Стилoвете в съвременните Изкуства и развитието на Науките	

ЕВРОПА През 18 век- 1748г. е открит затрупания след изригването на вулкана Везувий /през 97г./, град ПОМПЕЙ в Италия. Това разкритие е уникално, тъй като градът е напълно съхранен, във вида в който е бил и дава възможност света да се запознае с бита и градоустройството на хората живяли преди 2000 години. Красивите стенописи и мозайки във вътрешната и външната архитектура, събуждат интересът, не само на експерти, но и на творците и отново възкресяват Култа към Красотата на Древно- Гръцката и Древно-Римската класическа-нтичност от епохата на древноримският Архитект, Инженер и Писател, Марк Витрувий Полион, живял през 1 век пр.н.е ./80г. пр.н.е. - 15 г. пр.н.е./по време на управлението на римският император Октавиан Август. Идеите от неговия- трактат „10 книги за Архитектурата“, по- късно /през 15 в. след Христа/ ще бъдат пре-открити от Леонардо Давинчи, който ще ги възкреси чрез Витрувиянския човек , заедно с трите принципа на Витрувий за архитектуратата: Здравина, Полза и Красота. Впрочем, ако се направи директен паралел между Древно-Римското и Древно-Гръцкото изсуство по отношение на Естетически критерии и Ценности видно е, че те се прекпокриват почти напълно и то до края на 18 век. Това е така защото повечето от архитектите, скулптурите и художниците / и техните чираци/ на практика са едни и същи личности. А творческите среди, са силно повлияни от Етруската и Гръцката стенопис и Кавалетна живопис. Но, съществените характеристики, определящи аурата на Древно-Римското изкуство са също тъй очевидни и типични най-вече по отношение на Строителството. Древните римляни изобретяват специален вид БЕТОН /смес от хоросан и натрошени тухли/,	АФРИКА През 1822г.Жан Франсоа Шамполион разчита ЕГИПЕТСКИТЕ йероглифи, което спомага на науката за изучаването на историята на цялата древно египетска цивилизация. Разкопките и проучванията на Пирамидите и Храмoвете в Египет, започват още през 18в. по времето на Наполеон Бонапарт, който слага началото на Съвременната Египтология и продължават и до днес. Но, едно от най забележителните открития, след наземните пирамиди, е гробницата на момчето Тутанкамон, намираща се в долината на Царете, открита през 1922г. от Хауърд Картър и финансирана от английския аристократ Лорд Карарвън.	АЗИЯ /Днешен Ирак и Кувейт разположени на част от територията на Древна МЕСОПОТАМИЯ/ През 19в. от 1835 до 1837г. Сър Хенри Роулинсън успява да дешифрира и разчете Акадския Клинопис, което позволява четенето на текстове на староперсийския език от Древна Месопотамия- една от най-старите цивилизации в света, датираща от неолитната ера от преди 12 000 -ната година пр.н.е.
	който е много по- лек от камъка, но също толкова водоустойчив, а направата му не изисква усилия и не се налага да се транспортира.Това повлиява темпото на градеж. ТЕРМИТЕ /баните/, които сами по себе си са уникални строителни шедьоври също са изцяло древноримски патент. АКВЕДУКТИТЕ са може би един от най- очевидните и до днес, символи на древноримското строителство. Изграждани от камък, тухли и римски бетон, те служат за пренос на вода. Въпреки, че с са впечатляваща височина на арките си, по- голямата част от тези канали, всъщност е под земята, което разкрива и още една от уникалните характеристики на Древноримското- изграждането на Безупречна ВОДО ПРОВОДНА МРЕЖА от подземни тунели, функционираща до ден днешен. ПОЛУКРЪГЛАТА-АРКА и Аркадата на цилиндричния и кръстатия свод в римските сгради, също са сред съществени те белези, разграничаващи чувствително древноримския от древно-гръцкия стил в архитектурата.	СЕВЕРНА И ЦЕНТРАЛНА АМЕРИКА През 1926г.в Мексико Започват проучвания и разкопки в издирване на артефакти за изчезналите цивилизации на Майите и Ацтеките.
		ЮЖНА АМЕРИКА През 1890 г. в Перу Археолози откриват останки от най- старата известна до сега цивилизация, тази на Инките. Империята се е разпростирала по протежението на западното крайбрежие на Южна Америка, главно в Андите, обхващаща територията на днешните: Перу, Еквадор, Боливия, част от Чили и Аржентина.
		ЕВРОПА В долината Неандертал, в Германия през 1856г. са намерени останки от пра-исторически човек, което фундаментално променя разбирането за еволюцията на човешкия вид и дава силен тласък в областта, не само на научната медицина, но и в други области на науката и изкуствата.

Природните Феномени и тяхното въздействие върху човешкото Въображение, отразено не само по отношение на Архитектурата, а и във всички форми на Изкуството									
Природата, в която НЕ участва Човека, възбужда въображението на хората и ги подтиква да си обяснят по някакъв начин гледките, на които стават свидетели. Страхопочитанията към Природни Катаклизми /и отражението им в ежедневния бит/, Раждането и Смъртта, както и Възхищението от Природната Красота, са постоянна тема в различните сфери на Изкуството по света.									
наводнения	суша	вулкани	земетресения	пожари	бури	болести	смърт	раждането	красотата

Приказка

Обитателите на Невидимия Дом

Собственик на този Невидим Дом е **Аз/ът**.

Умът е назначен от собственика за Домоуправител. Неговата дейност се изразява в **Мисли**. Той е толкова отдаден на дейността си, че работи буквално денонощно. Ползата от дейността му е да сортира и разпределя информацията, която влиза в дома. Но, освен това му се налага и да пре-осмисля, сортира и разпределя онази вътрешно събитийна информация, която останалите постоянни Наематели междувременно продуцират взаимодействайки по между си. Задължение на Умът е също да следи информацията да бъде грижливо съхранявана така, че когато Азът се поинтересува от нещо, той като безупречен домоуправител да може своевременно да му поднесе нужното. Освен домоуправител, Умът същевременно е и наемател и съквартирант наравно с останалите обитатели в дома.

Въображението е наемател, чиято дейност е да създава образи на постъпващата в дома информация. То е приемен-родител на близнаците **Внушението** и **Самовнушението**, чиято роля пък е да определят източниците на информация- тоест причините и причините. Лите за нейната поява. Наемател и съквартирант обитаващ съседна стая е **Самочувствието**. Негова работа са само чувствата- емоциите, с които то на практика оцветява подадените му от въображението образи, превръщайки ги по собствено осмисляне в пъстроцветни картини и в черно бели графики.

Също така в този дом живее и **Паметта**. Тази наемателка обаче, за разлика от останалите съквартиранти, които Умът лично е приел и записал в домовата книга, е била допусната в Дома еднолично от собственика/Аза/, преди Умът да се засели тук и да бъде назначен за домоуправител. Така, че той се запознава с Паметта и нейната роля малко по-късно, след пристигането си в Дома. Нейната функция е на трезор- хранилище, в чиито отделения се съхраняват изображенията на постъпващата информация под формата на вече завършени картини.

Както вече споменахме Внушението и Самовнушението са близнаци, които обаче толкова си приличат, че никой у дома не е в състояние да ги отличи. Те са толкова пъргави и буйни, че непрестанно вдигат шум, блъскат се, карат се и въпреки това са изключително привързани и неразделни в лудорийте. Въображението като техен приемен родител, често се допитва до домоуправителя Умът, за съвет как да ги укроти. А, Самочувствието пък само си предлага услугите /чувствата/ да го изслушва като най- близък техен приятел измежду съквартирантите.

Така или иначе тези смущения в спокойното работно ежедневие в дома, налагат необходимост от споразумение. В следствие на което всеобщото решение, до което в края на краищата достигат всички наематели е близнаците да могат да излизат от дома във външния видим свят и да се връщат когато поискат. Така шумотевицата ще намалее, а и все нещо ще научат и извън невидимия дом, във видимата реалност на околната среда. Все пак тази околна среда е доста обширна. Тя включва от една страна климатични явления, растения, животни- изобщо всичко извън човека, а от другата ѝ страна са хората по природа. Така, че за близнаците това е повече от награда. Понякога Внушението и Самовнушението, макар и много рядко излизат заедно в комплект. Обикновено всяко от тях предпочита да бъде самостоятелно. Така само наемателите в къщата на практика знаят, че те са близнаци. Иначе навън няма как да ги различават, защото те не се обличат еднакво, а и рядко посещават едновременно едно и също място.

Ежедневен- външен-посетител на този Невидим Дом е **Случайността**. Тя е назначена от разУма със съгласието на собственика -Аза, да почиства и поддържа целия дом, включително и стаите на наемателите, докато тях ги няма или спят. Случайността идва на работа абсолютно всяко денонощие, но освен Ума и Аза /които знаят за нея/, всъщност никой от наемателите не я е засичал, но някак усеща, подозрителна външна намеса. Именно по тази причина съквартирантите са и дали **пяркор „Изненадата“**. Независимо от това дали са доволни или не доволни от нейната работа, никога не се е случвало наемателите да подадат оплакване до Ума и Аза, че не са доволни от Случайността, защото още на следващия ден тя ги компенсира с още изненадки /приятни и неприятни/.

Съвсем не е ежедневен, но все пак абсолютно външен „гост“-посетител на невидимия дом на Аза, е **Страхът**. Той е бивш наемател, който обича да се отбива понякога за да си припомня доброто старо време в този Дом. Страхът е толкова сладкодумен, разказвайки страшните си истории, че всички наематели се събират да го слушат, а най- голям интерес естествено проявяват близнаците, които се надпреварват в следствие да ги разиграват в театрални представления на всеки празник.

На тези импровизирани тържества, често присъства и самият собственик на невидимия дом-Азът.

Без да се натрапва с присъствието си, той се слива с останалите съквартиранти и се забавлява с всевъзможните театрални възстановки на главните участници Внушението и Самовнушението, които се дегизират до неузнаваемост в желанията си да пресъздадат колкото се може по- достоверно страховитите разкази на Страх, които и без това са толкова впечатляващи сами по себе си, че няма нужда да бъдат излишно доукрасявани.

В една от тях, например Страхът разказва, че след като напуснал този невидим дом, се преселил да живее, заедно с двете си по- големи сестри **Симулацията** и **сТимулацията**, в някаква област. Точно там, където са и сега, те били посрещнати с такава почит и благоговение, че не могли да се наситят на този приказен свят. И само и само за да не си въобразят, че всичко това е пълна измислица, посещават от време на време старите домове, където са живеели преди години, за да може като се приберат обратно в новата си обител да се чувстват истински значими ...и ...така нататък... и... така нататък...

Послеслов

Тази измислена /от мен/ приказка, е напълно достатъчна да документира индивидуалния светоглед на всеки, дръзнал да сподели собствените си мисли. Нещо, за което човек рядко се сеца когато слуша или чете, не само приказки, а каквото и да е.

.....

Войните и отражението им върху Стилите в Изкуството			
Световни войни		Разрухата и бедността, следствие от войните, в зависимост от това на коя територия се водят, принуждават много хора на изкуството да емигрират трайно или временно, в други държави, което повлиява еkleктиката в стиловете на тяхното творчество.	Локални войни се водят по света почти непрекъснато. Те често се превръщат в основна или съпътстващи теми в творчеството, не само на самобитуващите общности, но и в това на индивидуалния творец, съпричастен към случващото се, независимо къде.
Първа световна /1914-1918г./	Втора Световна /1939-1945г./		
Антантата: Франция, Русия, Великобритания, Сърбия срещу: Германия, Австро-Унгария, Турция, България	Оста:/ Германия, Италия, Япония/ и България, Унгария, Румъния, Словакия, Хърватия, Финландия и Съюзниците: /Великобритания, СССР, САЩ, Франция, Китай и др.		

Приказките, Митовите, Легендите, Преданията, Религиите
и тяхното отражение в Изкуствата на Народите по света

Обществата в различните Континенти и Региони имат изградена Своя-Собствена -Представа за сътворението на света. Благодарение на приказките, митовите и легендите първоначално устно пре-пре-давани в продължение на хилядолетия, а в последствие заедно с това и ръкописно- илюстрирани на хартия -впрочем едва след 7-ми век от новата ера, включително и превеждани от един език на друг, посредством усъвременявани художествени форми, а чак след 14 век вече и препечатвани- тези по своему изцяло Индивидуални -Асоциативни -Символики, се превръщат във „Всеобщи- Предания“ обуславящи Бита на хората и Оформящи техните Традиции и Обичаи до ден днешен.

Изкуството е единствената Форма, чрез която Кръговратът на поколенията се Самозахранва.

А, Изображенията достигащи до архетипите на предците ни така, както и до съзнанието на наследниците ни, са дело именно на Въображението на Творците, независимо в коя епоха живеят.

Приказките, Митовите, Легендите, Преданията и Религиите се занимават с най- дълбоките, фундаментални въпроси като възникването на света и човека, природата на боговете и духовете, какво се случва с нас след смъртта, свършека на света и др. В тях присъстват темите за любовта и ревността, войната и мира, доброто и злото. Те изследват всички тези съдбоносни за човечеството въпроси посредством интригуваща фабула, ярки герои, запомнящи се сцени и замисъл, които пораждат емоции и размисъл и именно затова тези предания притежават непреходно обаяние. По- късно, с появата на писменността и копирните устройства, хората презаписват, препечатват и преилюстрират, всички тези безбройни митове адаптирайки ги в пиеси, поеми, романи, музикални произведения и др. Така предавани от уста на уста хилядолетие, след хилядолетие, митовите непрекъснато търпят промяна и трупат безброй вариации. Тяхната значимост е видна в утвърждаване на културната идентичност на народите, които са ги създали. Породени от съкровената връзката между човека, природата и духовното начало, те са най- завладяващите истории, създадени от човечеството, защото докосват сърцата и умовете ни осветявайки дълбините и на нашето Въображение.

Гръцки	Скандинавски	Северно Европейски	Западно Азиатски
Римски	Японски	Западно Европейски	Централно Азиатски
Египетски	Келтски	Централно Европейски	Южно Азиатски
Китайски	Арабски	Източно Европейски	Източно Азиатски
Ацтекски	Монголски	Западно Африканска	Централно Африкански
Индуистки	Хетски /днешна Турция	Южно Африкански	Северно Американски
Славянски	Карибски	Централно Американски	Южно Американски
Тибетски	Угаритски /днешна Сирия	Австралийски	Полинезийски

От къде идват НАИМЕНОВАНИЯТА на Стилoвете в Изкуството?

ПРЕДИ ВСИЧКО Е РЕДНО ДА СЕ ОБЪРНЕ ВНИМАНИЕ, ЧЕ **КАКТО ПОВЕЧЕТО НАУКИ ПОЗНАТИ В СЪВРЕМИЕТО, ТАКА И ИЗКУСТВОЗНАНИЕТО**, КАТО СИСТЕМАТИЧНО ЗАДЪЛБОЧЕНО ИЗУЧАВАНЕ НА ЦЯЛОСТНАТА-ИСТОРИЯ, ТЕОРИЯ И КРИТИКА НА ТВОРЧЕСТВОТО НА ОТДЕЛНИТЕ ТВОРЦИ, **СЕ ОФОРМЯТ КАТО САМОСТОЯТЕЛНИ ДИСЦИПЛИНИ ЕДВА ПРЕЗ 19 ВЕК**. СЪОТВЕТНО НАИМЕНОВАНИЯТА НА СТИЛОВЕТЕ В ИЗКУСТВОТО СА ДАДЕНИ ИЛИ ОТ ИЗКУСТВОВЕДИ, ЖУРНАЛИСТИ, ИСТОРИЦИ ИЛИ ОТ САМИТЕ ТВОРЦИ ОБЕДИНЕНИ В ГРУПА С КОНКРЕТНА, ЯСНА КОНЦЕПЦИЯ ИЛИ ПО ЧИСТО ГЕОГРАФСКИ ПРИЗНАК, А НЯКОЙ ОТ НАИМЕНОВАНИЯТА СЛУЖАТ ПРОСТО ЗА ОРИЕНТИР, БЕЗ ДА ПРЕДСТАВЛЯВАТ КОНКРЕТЕН СТИЛ. В ТОЗИ РЕД НА МИСЛИ, ДОКАТО ПОПЪЛВАМ ТАЗИ ТАБЛИЦА, Е ТВЪРДЕ ВЪЗМОЖНО ДА СА ВЪЗНИКНАЛИ ОЩЕ ДУЗИНА СТИЛОВЕ В ИЗКУСТВОТО, ВСЕ НЯКЪДЕ ПО СВЕТА...

Наименование на стила дадено от изкуствоведи, журналисти, историци, и обществени публики

примери:

ОП-АРТ

Терминът е използван за първи път на 23 окт.1964г. от списание „Тайм“, като определение на нов стил в изкуството. ОП-Арт е съкращение на Оптическо Изкуство- илюзорно отражение на цветове и линии, създаващо впечатление за оптическа „измама“, наподобяваща несъществуващ релеф. Свързва се с имената на художниците: Виктор Вазарели, Алмир Силва Мавингер, Бриджит Райли, Тададски и др.

ФОВИЗЪМ

Първоизточникът на наименованието, което буквално означава на френски „Дивите“ е журналистът –критик Лиу Восел /1870-1945г./, който в критическата статия определя като „Фовисти“ група художници, между които Андре Дерен, Морис дьо Вламенк, Анри Матис и др.. Те не ползват нюанси близки до природата, а нанасят цветовете по собствен вътрешен инстинкт и въображение, с цел да създадат хармонична или пък дисхармонична динамика в картинната равнина. Фовистите се отличават с преекспонирано-ярка палитра и твърдят, че за тях това е важна, но все пак краткотрайна, преходна фаза между стилoвете, които практикуват.

ПОСТИМПРЕСИОНИЗЪМ

Терминът е въведен през 20 век /1910г./от английския изкуствовед Р.Фрай, в качеството му на куратор на Музея по живопис в Метрополитън с цел да привлече посетители на предстояща изложба представяща френското модерно изкуство. Експозицията,„Постимпресионизъм“ в ключова творби на 4 творци / 3ма французи и 1 нидерландец/. Това са Пол Сезан, Жорж Сьора, Пол Гоген и Ван Гог.

Наименование на стила дадено от самите творци с конкретна и ясна концепция, която ги обединява в група

КОНЦЕПТУАЛНО ИЗКУСТВО

Първ философът Хенри Флинг, през 1961г. споменава за „Изкуството на концепта“. А, през 1967г. художникът Сол Ле Уит /1928-2007г./ пише статия за сп.,„АртФорум“ озаглавена „Параграфите на Концептуалното Изкуство“. В нея той описва Манифеста на група творци по следния начин: „Повече няма да правя скучно изкуство!; Изкуството не е ширпотреб!“; за да подчертае, че на преден план в изкуството би следвало да е идеята, а самата творба е от второстепено значение. Това тяхно разбиране приканва зрителя да се замисли :Що е изкуство? Ярък пример за концепцията на тези творци е работата на художника Уолтър Де Мария / роден през 1935г./ наречена „Вертикален земен километър“, в която зрителя трябва сам да си представи цялото разстояние, тъй като от земния километър по вертикал се виждат само няколко сантиметра.

ИНСТАЛАЦИОННО ИЗКУСТВО

Подобно на предходното, също в края на 60-те г. на 20в. навлиза терминът Инсталационно изкуство.Девизът тук е: „Изкуството не е за продаване! То е идея и нищо повече от идея! „ Инсталациите на французойката Жан Клод и българинът Кристо Явашев /1935-2020г./, са доказателство за това. Но, корените на този стил могат да се открият още в края на 19век в творбите на немца Курт Швитес /1887-1948г., а също и на французина Марсел Дюшан 1887-1968г./и неговите 1200 броя торби с въглища провесени от тавана.

НЕОПЛАСТИЦИЗЪМ

Група Нидерландски хужоници, архитекти, дизайнери и писатели, споделящи Абстрактната Естетика, основават списание „Стил“, което излиза през 1917г. В него те описват подробно своя художествен манифест, според който художествената палитра се ограничава само до трите основни цвята /червено, жълто и синьо/ плюс черно, бяло и сиво, а композиционните елементи се свеждат до хоризонтални и вертикални линии и правоъгълни равнини. Освен това есенцията на дизайна е, че фигурите не трябва да бъдат симетрични. Логично тези стриктни правила ограничават значително личния почерк на творците и по тази причина тяхното персонално творчество е почти невъзможно да бъде различено. Това е и повода движението да просъществува едва 2г., но палитрата на един от основателите, Пит Мондриан /1872-1944/, остава непроменена докрай.

Наименование на стила по географски ориентир

Индийско изкуство

Австралийско-Аборигенско

Латино Американско

Японско

Мексиканско

Китайско

Корейско

Романско

Ислямско

Африканско

Егейско

Индуистко

Островно

Египетско

...

Някои Наименования са чисто и просто ориентирни маркиращи отзвук от нечие предходно творчество или епохален приод от време.

АР-НУВО

Наименованието става нарицателно за определен период от време. Това всъщност е името на един Парижки Магазин, „Maison de L`art deco“, който отваря врати през 1895г. Негов собственик е германецът Зигфрид Бин /1838-1905г/. Той търгува със стоки предимно внос от Изтока, но предлага и множество произведения на европейски дизайнери, а в последствие става основен дистрибутор за Европа и на дизайнерски предмети от Америка. Ар Нуво на практика засяга всички области в Изкуството- на- Декорацията и всъщността си е еkleктичен микс от пътешествия през изкуствата и занаятите на различните континенти. Затова и самото наименование в различните държави има и различни разновидности. Така например в:

Германия е „**ЮГЕНДСЦИЛ**“ в Австрия „**СЕЦЕСИОНЦИЛ**“ в Италия **СТИЛЕ ЛИБЕРТИ**“, в Англия **ЛИБЪРТИ СТИЛ**“- на името на Лондонския магазин за дизайнерски стоки, на сър Артър Либърти/1843-1917г./

А, в САЩ се свързва с магазините на Луис Комфорт **ТИФАНИ** /1848-1933г./, Не случайно, експертите често слагат знак за равенство между **АрНуво** и **АртДеко**, тъй като и двата термина характеризират Модната в интериорната декорация в това число статуетки, вази, тапети, картини, мебели и т.н..

АртДеко е съкращение от Декоративно изкуство. Терминът е употребен за първ път на изложение за декорация във Франция. Освен това и двете наименования се свързват с Периода на така наречената **БелЕпока** / края на 19в. и началото на 20в., преди Първата Св. Война.

ОРИЕНТИРОВЪЧЕН - ИНДЕКС

Когато творчеството на даден творец или учен ни развлънува, е добре да се запознаем с периодите в неговият цялостен- личен- живот. Ежедневието и климатът на мястото, където е роден, местата където е пребивавал за по- дълго време, както и тези които е посещавал краткосрочно, дават безцена информация по отношение на стила и изразните средства в неговото изкуство.

Сред външните фактори, обуславящи определени периоди в творческия процес са и еклетичните влияния от останалите сфери на изкуството и науката. Така например, публикуването на една научна-теория, дава мигновен резонанс и в областта на изкуствата, а често се среща и обратното изкуството да бъде катализатор за последващи научни изобретения.

Не е зле да обърнем внимание, че творческият период, е само част от цялостният жизнен цикъл. Post-mortem, местонахождението на личното творчество е не по- маловажен ориентир, не само за самият творец и неговите произведения, но и за оценката която критиците и публиките приживе са му поставили.

Добре е да се има в предвид и, че в миналото не навсякъде е било прието или модерно, творците да подписват своите произведения. Така имената на безброй художници, скулптури, бижутери, архитекти и занаядчий, за съжаление остават неизвестни макар, че са създали шедеври в изкуството, които днес с гордост наричаме световно богатство.

Ориентировъчен- Индекс:

Име на Твореца и Наименование на неговият Персонален-Автентичен-Стил на Творчество

Салвадор Дали	Орнически-Сюрреализъм /илюстриращ съновидения/	Константин Брънкуш	Модернистична скулптура	Жан Антоан Вато	Фет Галант
Ел Греко, Дамболоня, Франсоа Куле, Спрангер, Приматчино, Фьорентино, Аньоло Бронзино	Маниеризъм / преднамерена удълженост на пропорциите на тялото/	Наум Габо	Стереометрична-модернистична скулптура	Франсоа Буше, Жан Оноре Фарагонар, Джамбатиста Тиеполо	Рококо
Йожен Дьолакром, Франциско Гоя, Търнър, Констабъл	Романтизъм	Марсел Дюшан	Редимейд-скулптура /взето на готово/	Миле, Данте Габриел Росети Хънт, Улнър, Стивънс, Колинсън	Прерафаелити /6 художника, които подписват картините си с единични инициали „PRB“-тайно общество на Прерафаелитите. Те поставят началото на пленерната-живопис. Избират за теми средновековни сюжети от времето преди Рафаело Санцио./
Робер Делоне	Орфизъм /Абстрактен, калейдоскопичен стил/	Адолф де Майер, Хари Бъртън-/заснел разкопките на Ту танкамон/	Пикториализъм изкуството на Фотографията в черно-кафяв отенък		
Албърт Мур, Джеймс Макнийл, Уилям Морис, Обри Бийърдсли	Естетизъм	Ед Райнхард	Абстракционна-скулптура	Реноар, Мане, Моне, Дьо Га, Писаро, Сезан, Лотрек, Готен, Ван Гог, Роден, Сисле, М. Касат, Берта Моризо	Импresионизъм и ПостИмпresионизъм
Густав Климт, Франц фон Шук, Алфонс Муха, Макс Либерман, Жюл Шере, Ото Екман, Уилям Морис, Ектор Гимар, Емил гале,	Сецесион */някои от имената на художниците се срещат и в „стила“ АрНуво, тъй като са творците са обвързани с европейските движения на Изкуствата и Занаятите и прочутите магазини, в които те се продават/.	Франсис Пикабия, Марсел Дюшан, Ман Рей, Раул хаусман,	Дадаизъм стилът „ДаДа“	Съора, Синяк	Дивизионизъм /Поантилизъм/
				Анри Русо, Пол Гоген К.Брънкуш	Наивизъм
				Клифърд Тжапалт жари, Джони Тжу пурула, Майкъл Тжакамара	Австралийско Аборигенско изкуство
Есенция: си мволзира забързаното движение на епохата -19в. „За да се нарисува фигурата- не се рисува фигурата, а всичко около нея.“	Футуризм Движението се свързва с италианския поет Филипо Маринети и неговия „Манифест на Футуризма“.	Пабло Пикасо, Жорж Брак, Хуан Грис	Кубизъм	Кацушика Хокусай, Утагава Хирошиге	Укийо-е /плаващ свят/ Японско изкуство от 19в.
		Поддържаваща имитация на автентични племенни стилове	Примитивизъм	Първото Хайку от 17 срички, отразяващо пътуване до Хоншу е написано от дзен учителят и поет Мацуко Башо /1644-1694г/	Хайку и японската Калиграфия, основана на „Укийо“- будистко схващане, че всичко е илюзия. Следване на мимолетното удоволствие е от периода ЕДО- 17-19в.
Михайл Ларинов, Наталия Тончарова	Районизъм / комбинация от Футуризм и Кубизъм/	Гюстав Курбе Оноре Домие, Едуард Мане	Реализъм	Камий Коро, Теодор Русо, Миле, Добини	Пленерна живопис-Реализъм/ школата Барбизон/

Рубенс, Бернини, Пусен, Караваджо, Диего Веласкес, Аугустино Карачи, Анибале Карачи	Барок	Леонардо Давинчи	Техниката Сфумато, разработена от Давинчи е начин да се изобразява правдоподобно разредения въздух в далечина и във височина. Нарича се още Въздушна перспектива. Терминът -сфумато произлиза от италианската дума за пушек.	Албрехт Дюрер Името му се свързва със северният ренесансов период 15-16в.	Разработва нова техника състояща се в напречно гравирани шрихи и успоредни линии, създаващи впечатлени еза светлосенки и обем, които могат да се отпечатват и размножават. Пише и 2 трактата по геометрия съотнесени към изкуството.
Направление в Абстрактния стил, фокусирано върху геометричните форми, с ограничена палитра цветове.	Суперматизъм /в превод от латински най-висш/ Свързва се с болшевишката революция и СССР	Лусиан Фройд, Паула Рего, Франсис Бейкън, Люк Тийманс, Джон Братби, Джек Смит	Европейска Фигуративна Живопис	Анди Уорхол, Ричард Хамилтън, Джаспър Джонс, Дейвид Хокни, Питър Блейк, Колфийлд, Рой Лихтенщайн	ПопАрт
Придворни художници: Чжоу Фан, Чжан Сюан, Дън Юан, Цзюй Жан, Цзин Хао, Гуан Тон, Жан Дзълуан, Джао Менфу, Гуо Си	Китайско изкуство от Династиите: Хан /220 г./ Суй /618 г./ Тан, /906 г./ Сун, /1279 г./ Юан /1368г./ Мин /1644 г./ Цин/1911 г./	Ексений, Клеофрад, Мидий, Поликлит, Фидий Праксител Мирон	Гръцко антично изкуство /Прочутата мраморна статуя на богинята Афродита Киндска е изработена от Праксител/ А, бронзовата скулптура на „Дискохвъргачът“ е изработена от Мирон.	Сешу Тойо, Теншо Шубун /майстор на пейзажите с туш/ Сено Рико /майстор на чаена церемония/ Сено Рикю /майстор на керемиди/, Хасегава Тобаку. Китагава Утамаро	Японско изкуство повлияно от Китайската философия Дзен, която се въвежда от пътуващите китайски монаси, в Япония през 13в. ... Японско изкуство от периода ЕДО
Хуан Миро, Дали, Андре Массон, Ив Танги, Роберто Мата, Рене Магрит, Пикасо	Сюрреализъм	Пол Гоген, Емил Бернар, Пол Серузи, Одилон Редон, Морис Дени, Пиер Бонар, Едуард Вюйар, Феликс Валотон	Символизъм, Синтетизъм, Набизъм /Набизъм означава пророк на еврейски/	Робърт Хенри, Едуард Хопър, Грант Уд, Томас Бентън, Бен Шан, Чарз Демут	Прецизионизъм, Регионализъм, и Американски –Реализъм от началото на 20в. -Школата „Ашкан“- буквален превод „кофа за боклук“
Джон Кейдж, Йоко Оно, Джон Пайк, Вито Акончи,	Пърформанс /микс от сценични изкуства/	Хосе Посада, Диего Ривера, Давид сикейрос, Фрида Кало, Хосе Орозко	Мексиканско изкуство	Ерих Хенкел, Карл Шмит Ротулф, Франц Марк, Кандински, Кирхнер, Барнет Нюман, Франц Клайн, Марк Ротко, Джексън Полък, Пиер рестани, Никола дьо Стал	Експресионизъм, Абстрактен Експресионизъм, Лирически Абстракционизъм НеоЕкспресионизъм
Карл Андре, Дан Флавин, Доналд Джът, Сол ле Уит	Минимализъм	Нам Джун Пайк, Бил Вайола, Дан Грейм, Вито Акочи	ВидеоАрт	Петерсън Естър, Одри Флак, Чък Клоус, Рон Мюек, Денис Петерсън,	ХиперРеализъм
Харолд Коен, Хамилтън, Андреас Гурски, Джеф Уол, Марк Уилсън, Кристоф Брюно, Тони Урслър	Дигитално изкуство	Корнбред, Даръл Маккей, Жан-Мишел Баския, Кийт Харинг, Донди Уайт, Бари Макгий,	Графити и ПостГрафити /градско изкуство	Атул додия, Раджиф Лочантични, Сониа хурана, Субодх Гупта, Моника Нарула,	Индийска модернистична живопис и скулптура от средата на 20в., както и инсталационно изкуство и видеоАрт

Съществуват множество наименования, които в разговорния език се съотнасят /прикрепят/ към някои от стиловете, но всъщност не са стилове, а само допълнителни- подказващи- ориентири .

ПРИМЕРИ:

Класическо изкуство	Съвременно изкуство	Абстрактно изкуство	Предколумбово изкуство	Ориенталско Изкуство	Византиско изкуство	Егейско изкуство	Островно изкуство	Будистко изкуство
---------------------	---------------------	---------------------	------------------------	----------------------	---------------------	------------------	-------------------	-------------------

ИНДЕКС: /от средата на 20в.-до 11в. пр.н.е./					
Творци- Съвременници / в рамките на едно столетие/					
Основен и най-справедлив „критик“ на Творчеството, в края на краищата се оказва НЕ Човекът а, Времето. Доказателство за това е фактът, че голяма част от Творците и Учените и тяхното Изкуство и Наука, не са били възприети пиживе от своите съвременници, а десетилетия и дори столетия по- късно от следващите поколения. По тази причина, в настоящата таблица са поместени имената на Художници, Композитори, Архитекти, Поети, Философи, Скулпори, Инженери, Лекари и Откриватели..., чието творчество и житие, вече са прехвърлили поне едно столетие и продължават да вдъхновяват поколенията по целия свят. Не по маловажен е и фактът, че има безброй творци на изкуствата, дарили човечеството с красота на своя труд и въображение и макар с неизвестни имена, по ирония на съдбата именно тяхното творчество е обект на най- вълнуващите и вдъхновяващи интерпретации.					
приблизителен период 19 век- до Средата на 20 век					

Марсел Дюшан	1887-1968	Салвадор Дали	1904-1989	Анди Уорхол	1928-1987
Рене Маргрит	1898-1967	Кристо Явашев	1935-2020	Анри Тулуз Лотрек	1864-1901
Константин Брьнкуш	1876-1957	Рой Лихтенщайн	1923-1997	Хенри Мур	1898-1986
Василий Кандински	1866-1944	Джаксън Полък	1912-1956	Наум Габо	1890-1977
Пабло Пикасо	1883-1973	Франсис Бейкън	1909-1992	Фрида Кало	1907-1954
Жан-Пол Сартр	1905-1980	Алберто Джакомети	1901-1966	Марк Ротко	1930-1970
Карл Густав Юнг	1875-1961	Зигмунд Фройд	1856-1939	Диего Ривера	1886-1957
Роберто Мата	1911-2002	Ив Танги	1900-1955	Андре Бретон	1896-1966
Луи арагон	1897-1982	Хуан Миро	1893-1983	Луис Бунуел	1900-1983
Гийом Аполинер	1880-1918	Паул Клее	1879-1940	Лудвиг ван Дер Рое	1886-1969
Движението Баухаус	1919 /1925	Франсис Пикабия	1879-1953	Ман Рей	1890-1976
Тео ван Дусбург	1883-1931	Пит Мондриан	1872-1944	Жорж Брак	1882-1963
Фридрих Ницше	1844-1900	Анри Матис	1869-1954	Фредерик Шопен	1810-1900
Ференц Лист	1811-1886	Рихард Вагнер	1813-1883	Джузепе Верди	1813-1901
Йоханес Брамс	1833-1897	П.и.Чайковски	1840-1893	Антонин Дворжак	1841-1904
Едвард Грик	1843-1907	Н.римски Корсаков	1844-1908	Морис Равел	1875-1937
Коко Шанел	1883-1971	Игор Стравински	1882-1971	Нина Ричи	1883-1970
Сергей Дягилев	1872-1929	Едуард Бернайс	1891-1995	Андре Дерен	1880-1954
Морис дьо Вламенк	1876-1958	Кес ван Донген	1877-1968	Пол Гоген	1848-1903
Едуард Хопър	1882-1967	Густав Климт	1862-1918	Франц фон Щук	1863-1928
Алфонс Муха	1860-1939	Едвард Мунк	1863-1944	Винсент ван Гог	1853-1890
Анри Русо	1844-1910	Амедео Модилиани	1884-1920	Пиер Бонар	1867-1947
Едуард Вюйар	1868-1940	Жорж-Пиер Сьора	1859-1891	Пол Сезан	1839-1906
Клод Моне	1840-1926	Огюст Роден	1840-1917	П.огюст Реноар	1841-1919
Едгар Дега	1834-1917	Пол Синяк	1863-1935	Берта Моризо	1841-1895
Едуар Мане	1832-1883	Клод Моне	1840-1926	Камий Писаро	1830-1903
Албър Мур	1841-1893	Оскар уайлд	1854-1900	Уилям Морис	1834-1896
Джеймс Фрейзър	1854-1941	Карл Маркс	1818-1883	Чарлз Дикенс	1812-1870
Сюзан Валадон	1865-1938	Томас Елиът	1888-1965	Антон Чехов	1860-1904
Стефан Цвайк	1881-1942	Сьорен Киркегор	1813-1855	Чарлз Дарвин	1809-1882
Густав Айфел	1832-1923	Джакомо Пучини	1858-1924	Джузепе Верди	1813-1901
Айфеловата кула в Париж,Франция 1889г.	Статуята на Свободата в Ню Йорк- 1886г.	Часовниковата кула Биг-Бен в Лондон, UK 1858г.	Антони Гауди – двореца Гюел в Барселона -1890г.	Музеят Прадо в Мадрид- Испания 1819г.	
Рихард Вагнер	1813-1883	Брамс	1833-1897	Мария Кюри	1867-1934
Дмитрий Менделеев	1834-1907	Албрехт Айнщайн	1879-1955	Цугухару Фуджита	1886-1968
Густав Курбе	1819-1877	Уилям Хънг	1820-1910	Франсоа Миле	1814-1878
Джон у. Уотърхаус	1848-1917	Барон Жорж Осман	1809-1962	Франк Лойд Райд	1867-1959
Чарли Чаплин	1889-1977	Херман Хесе	1877-1962	Достоевски	1821-1881

приблизителен период 18 век					
	Бъкингамския дворец-1703г.	Инструментът Пиано 1700г. –Флоренция	Антонио Страдивари 1644-1737	Испанските стъпала в Рим са посторени през 1725г.	
Оноре дьо Балзак	1799-1850	Бартоломео Кристофори		Николо Паганини	1782-1840
Кацушика Хокусай	1760-1849	Утагава Хиросикие	1797-1858	Джон Констабъл	1776-1837
Йожен Дьолакроа	1798-1863	Франциско де Гоя	1746-1828	М.У.Търнър	1775-1851
Жан Жак Русо	1712-1778	Емануел Кант	1724-1804	Георг Хегел	1770-1831
Наполеон Бонапарт	1769-1821	Жак Луи Давид	1748-1825	Волтер	1694-1778
Ангелина Кауфман	1741-1807	Джовани Каналето	1697-1768	Джовани Панини	1691-1765
Жан оноре Фрагонар	1732-1806	Жан Антоан Вато	1684-1721	Франсоа Буше	1703-1770
Китагава утамаро	1753-1806	В.А. Моцарт	1756-1791	Бетховен	1770-1827
Йохан с. Бах	1685-1750	Йохан В. фон Гьоте	1749-1832	Артур Шопенхауер	1788-1860
Адам Смит	1723-1790	Клод Адриан Хелвеций	1715-1771	Доминик Енгър	1780-1867

Приблизителен период 16 век -до Средата на 17 век					
Рене Декарт	1596-1650	Бенедикт Спиноза	1632-1677	Блез Паскал	1623-1662
ФрансисБбейкън	1561-1626	Клаудио Монтеверди	1567-1643	Жан Батист Люли	1632-1687
Уилям Шекспир	1564-1616	Мигел Сервантес	1547-1616	Жан Батист Молиер	1622-1673
Блез Паскал	1623-1662	Антонио Вивалди	1678-1741	Георг Хендел	1685-1759
Устад Сахибдин	1601-1700	Якоб ван Ройсдал	1628-1682	Адриан ван дер Велде	1636-1672
Йоханес Вермеер	1632-1675	Рембранд	1606-1669	Питер де Хох	1626-1684
Франс Халс	1582-1666	Диего Веласкес	1599-1660	Петер Рубенс	1577-1640
Микеланджело да Караваджо	1600-1601	Никола Пусен	1594-1665	Хосе Рибера	1591-1652
Ян Брьогел Стария	1568-1678	Антони ван Дайк	1599-1614	Исак Нютон	1643-1727
Галилео Галилей	1564-1642	Рене Декарт	1596-1650	Мишел дьо Монтен	1533-1592
ДжорданоБбруно	1548-1600	Ел Греко	1541-1614	Аньоло Бронзино	1503-1572
Джорджо Вазари	1511-1574	Доменикос Теотокопулос	1541-1614	Франоа Куле	1510-1572
Хасегава Тохаку	1539-1610	Чон Сон	1676-1759	Братя Лимбург	1413-1489
Тадж Махал /Индия/ Монголска архитектура 1653г.	Замъка Шонбрюн Във Виена-1683г.	Галерия Уфици във Флоренция- 1581г.	Николо Амати 1596-1684г. първата цигулка	Тициан става официален художник на Венецианската Република- през 1516г.	
Джан Лоренцо Бернини	1598-1680	Анибале Карачи	1560-1609	Андреа Саки	1600-1661

Приблизителен период 15в.- до началото на 16 век					
Ханс Холбайн Младия	1497-1543	Йеронимус Босх	1450-1516	Албрехт Дюрер	1471-1528
Томас Мор	1478-1535	Еразъм Ротердамски	?- 1536	РафаселоСанцио	1483-1520
Микеланджело Бунароти	1475-1564	Леонардо Давинчи	1452-1519	Андреа Даньооло	1486-1530
Леон Батиста Алберти	1404-1472	Донато Браманте	1444-1514	Тициан	1485-1575
Джорджоне	1477-1510	Джовани Белини	1430-1516	Виторе Карпачо	1460-1525
Тулио Ломбардо	1460-1532	Андреа дел Верокио	1435-1488	Тинторето	1518-1594
Сандро Ботичели	1445-1510	Пиеро дела Франческа	1415-1492	Фернандо Магелан	1480-1521
Христофор Колумб	1451-1506	Клаудио Монтеверди	1567-1643	Америко Веспучи	1454-1512
Доменико Герландайо	1448-1494				
Църквата „Свети Петър“ във Ватикана- строена от 1506 до 1626г. Порцелановия дворец в Китай на династия Мин-1428г. / за съжаление, по-късно разрушен/	Сикстинската капела във Ватикана 1481г. Джокондата /Мона Лиза е завършена от Леонардо Давинчи през 1506г.	Османската облицовъчна Керамика от 17в .достига своят връх с джамията на султан Ахмед /Синята джамия/ построена през 1616г. в Константинопол/ преименуван чак през 1930г. на Истанбул.	Истанбул- идва от гръцки и бук вално означава „към града“ В продължение на 5 века след разпа да на Римската империя, името му е било Конста нтинопол /или Цариград/	Персийските Килими датиращи от 16 век са изработвани по времето на Сафавидската династия базирана в Персия /днешен Иран/ Клавесинът-музикален Инструмент-създаден през 1400- ната година.	Микеланджело изработва статуята „Пиета“ през 1499г. а, статуята на „Давид“ През 1504г.

Приблизителен период 14 век до Началото на 15 век					
Лоренцо Гиберти	1380-1455	Мазачо	1401-1428	Филипо Брунелески	1377-1446
Донатело Доната ди Николо	1386-1466	Пауло Учело	1397-1475	Томазо ди сер Джовани	1401-1428
Хуго ван дер Хус	1440-1482	Рогир ван дер Вейден	1399-1464	Ян ван Ейк	1390-1441
Мелхиор Брудерлам	1350-1411	Джакомо Джакерио	1375-1455	Пизанело	1394-1455
Джентиле Фабриано	1370-1427	Джовани Бокачо	1313-1335	През 1348г. избухва епидемията от Чума	Моста Понте-Векно Флоренция-1345г.
Франческо Петрарка	1304-1374	Андрей Рубльов	1360-1430	Тадео Гадн	14в.
Гийом Машо	1300-1377	Йоханес Чикония	1370-1412	През 1325г. Ацтеките основават град Теночтитлан /днешният Мексико Сити./	
	Кулата в Пиза 1372г.	Антонио Венециано	1369-1419		
		Дирк Бауте	1420-1474		
		Герард Давид	1460-1523		
Мелхиор Брудерлам	1350-...?	Клаус Сутлер	1350-1406		
Робер Кампен	1377-1444				
13 век					
Джовани Чимабуе	1240-1302	Джото ди Бурдоне	1270-1337	Дучо ди Буонинсеня	1260-1318
Симоне Мартини	1285-1344	Амборджо Лоренцети	1285-1348	Андреа Пизано	1290-1349
Данте Алигери	1265-1321	Филип дьо Витри	1291-1361		
		Катедралата Нотр Дам в Париж построена -1260г.			

Приблизителен период от края на 11 век до средата на 12 век					
Уилигелмо	1099-1120	Гуо Си	1020-1090	Джао Менфу	1250-1322
Хил Герард фон Бинген	1098-1179	Юда Бен Самуел от Регенсбург	1150-1217	Пиер Абелар	1079-1142
Хонорий Августодунски	1080-1151	Хю от сен Виктор	1096-1141	Пиер Абелар	1079-1142
През 1096г. започват кръстоносните походи-по времето на папа Урбан II		Лувъра в Париж-Франция построен 12 век/1190г.като отбранителен замък/. А, от 18век. е Музей		Ръкописен препис на латински на илюстрираната Библия от Уинчестър, върху пергамент, през 1175г.	
Джан Дзюан	1085-1145				

Приблизителен период 9-10 век					
Або от Фльори	945-1004	Флубер от Шартр	960-1028	Ген Шин	942-1016
Герберт от Ориляк /папа Сивестър II-ри/	946-1003	Куя	903-972	Абхинавагута	950-1016
Васчаспати Мишра	9 век	Алфараби	872-951	Йоан Геометър	..? -1000
		Константин VII Багрянородни	905-959	Рудолф от Фулда	?- 865

		Приблизителен период 1-8 век			
Максим Изповедник	580-662	Папа Григорий I- Велики	540-604	Ибн Абас	619-687
Исидър севилски	560-636	Калиник от Хелипополис	7 век		

През 2-ри век в Китай изобретяват ХАРТИЯТА - и до 750-та година /средата на 8-ми век/ строго запазват в тайна процесът на изробока. До тогава всички надписи по света са били върху Папирус, Пергамент или издялани върху Въсък, Камък, Глина, Метал и Дърво .					
Хан ган	706-783	Августин Блажени	354-430	Боеций	480-526
Чжан Сюан	713-755	Прокъл Диадох	412-485	Синезий киренски	373-414
Уан Уей	750-..?	Хапатия Александийска	360-415		
Колизеумът в Рим 70г. /1-ви век	Термите в Рим 109 г. /2 век	ПОРЦЕЛАНЪТ е изобретен в Китай през 620г. и до края 17в. Китай е единствен производител в света.		Пантеонът в Рим 126г./2-ри век	

Приблизителен период 5-1 век ПРЕДИ НОВАТА ЕРА					
Сенека	...?- 65г. пр.н.е	Сократ	469-399 пр.н.е	Платон	427-347 пр.н.е
Аристотел	384-322 г. пр.н.е	Конфуций	551-479 пр.н.е	Хипократ	460-370 пр.н.е.
Софокъл	496-401 пр.н.е	Архимед	287-212 пр.н. е	Мирон	480-440 пр.н.е
Фидий	480-430 пр.н.е	Ексекий	550-525 пр.н. е	Поликлит	450-420 пр.н.е
Праксител	370-330 пр. н. е	Мидий	420-400 пр.н.е.	Партенона в Атина 432 г. пр.н.е.	Органът 3-ти век пр н.е
Еврипид	480-406 пр.н.е	Филон Лариски	159-83 пр.н.е		
Овидий	43г- ..? пр.н.е	Арий	256-336 пр.н.е	Теракотената армия на Китайския император Цин Шъхуан /210г. пр.н.е	Ктесибий Александрийски
Мавзол	377-355 пр.н.е	Ксенофон	469-399 пр.н.е		
Лао Дзъ	571г.-..? пр.н.е	Мън Дзъ	372-289г. пр.н.е.		
Сун Дзъ	544-496 пр.н.е	Крез	560-546 пр.н.е		
Диоген Синопски	412-323 г. пр.н.е	Епикур	341-270г. пр.н.е		

Приблизителен период преди 11-6 век ПРЕДИ НОВАТА ЕРА					
Арфата е създадена 3000-ната г. пр.н.е в Месопотамия /Шумер/	Дракон- др.гръцки законодател в Атина- 621г. пр.н.е	Барабанът –музикален инструмент е създаден в Китай през 5500г. пр.н.е	Пергаментът - от кожа е от 2 век пр.н.е- идва от гр. Пергамон	Първата флейтата създаде на от кост е датирана от преди 35000г. пр. н.е /находка във Франция/	
Хеопсовата пирамида в Египет- 2560г. пр.н.е.	Анаксимандър- 610-546 пр.н.е	Първата построена пирамида в Египет-Стъпаловидната на император Джосер- 2630г. пр. н. е	Хераклит от Ефес 6 в. пр.н.е	Питагор Анаксимет Талес от Милет	570-495 пр.н.е 585-525 пр.н.е 624-547 пр.н.е.
Омир –период на творчество Неизвестен. Предполагам период 9 в пр.н.е	ПАПИРУСЪТ - из работван от тръс тика е създаден в Египет преди 3000г.	Форми на писменост Пр.н.Ера: Петроглифи, Геоглифи Йероглифи, Клинопис, Калиграфия	Ксенофан от Колон 570-475г. пр.н.е	Коприната е изобретена в Китай през 3000г. пр.н.е. и до бв. след н.е, Китай е абсо лютен монополист в света.	Талес от Милет 624-546 пр.н.е

„В историята на човечеството няма общество, което да не е създадо изкуство, независимо от нивото си на материално съществуване. Рисунките и украсата, подобно на преданията и музиката, са толкова естествени и присъщи на хората, колкото свиването на гнездо за птиците. Освен това формите, които приема изкуството в различни времена и места под влияние на различните социални и културни условия, са твърде специфични и разнообразни“.

Ричард КОРК

Забележка: По-голямата част от използваните в таблицата дати и данни са заимствани от учебника „Изкуството-Цялата История“ на авторите Ричард Корк и Стивън Фартинг /художници и преподаватели по История на Изкуството в Университета по Изкуства в Лондон/, както и от „Справочник за Митове и Легенди - техния произход и значение“ с автор, Филип Уилкинсън.

М.К. /2026г.

